Представянето на финансов отчет съгласно Националните счетоводни стандарти изисква ръководството да направи най-добри приблизителни оценки, начисления и разумно обосновани предположения, които оказват ефект върху отчетените стойности на активите и пасивите, приходите и разходите, и на оповестяването на условни вземания и задължения към датата на отчета. Тези приблизителни оценки, начисления и предположения са основани на информацията, която е налична към датата на финансовия отчет, поради което бъдещите фактически резултати биха могли да бъдат различни от тях. Обектите, които предполагат по-висока степен на субективна преценка или сложност на изчисление, или където предположенията и приблизителните счетоводни оценки са съществени за финансовия отчет, са оповестени в приложенията към съответните активи и пасиви, респ. приходи и разходи.

Съставните части на финансовия отчет са: счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за собствения капитал, отчет за паричните потоци и приложение.

Формата на счетоводния баланс и отчета за приходите и разходите е двустранна. Отчетът за паричния поток е съставен на база прекия метод.

2.2. Сравнителни данни

Съгласно българското счетоводно законодателство, финансовата година приключва към 31 декември и предприятието е длъжно да представи годишния финансов отчет към същата дата, заедно със сравнителни данни към тази дата на предходната година. Дружеството представя сравнителна информация в този финансов отчет за периода 1 януари до 31 декември на предходната 2019 финансова година.

Когато е необходимо, сравнителните данни се рекласифицират (и преизчисляват), за да се постигне съпоставимост спрямо промени в представянето в текущата година.

2.3. Отчетна валута и валута на представяне

Отчетна валута

Отчетната валута на дружеството е българския лев. Левът е фиксиран в съответствие със Закона за БНБ към еврото в съотношение BGN 1.95583: EUR 1.

Отчитане на сделки в чуждестранна валута

Сделките в чуждестранна валута, с изключение на тези за покупка и продажба на валута, се вписват в левове при първоначалното счетоводно отразяване, като към сумата в чуждестранна валута се прилага централният курс към датата на сделката.

Закупената валута се оценява по валутния курс на придобиване.

Продадената валута се оценява по валутния курс на продажбата.

В годишния финансов отчет паричните и непаричните позиции в чуждестанна валута се отразяват, както следва:

Вярно с оригинала
на основание чл. 32 от ЗА

▪ паричните позиции в чуждестранна валута се оценяват по заключителен курс, а текущо през годината – по централния курс на Българска народна банка;

▪ непаричните позиции, които се отчитат по историческа цена, изразена в чуждестранна валута, се оценяват, като се използва валутният курс към датата на сделката;

▪ непаричните позиции, които се отчитат по справедлива стойност, изразена в чуждестрана валута, се оценяват, като се използва валутният курс към датата, към която е определена справедливата стойност.

Текущата оценка на позициите в чуждестранна валута задължително се извършва към 31 декември, към която дата дружеството е длъжно да представи годишен финансов отчет.

Признаване на курсови разлики

Курсови разлики се отчитат, когато:

▪ настъпи промяна във валутния курс между датата на сделката и датата на разплащането по парични позиции, възникнали по сделка в чуждестанна валута;

▪ към датата на финансовия отчет паричните позиции се оценяват по валутен курс, различен от този, по който са били счетоводно отразени.

Курсовите разлики, възникващи при уреждането на парични позиции или при отчитането на паричните позиции на предприятието при курсове, различни от тези, по които са били заведени първоначално през периода, или са били отчетени в предходни финансови отчети, следва да се отчитат като текущ финансов приход или текущ финансов разход за периода, в който са възникнали.

2.4. Дълготрайни материални активи

Като дълготрайни материални активи в дружеството се признават придобитите и притежавани установими нефинансови ресурси, които: имат натурално-веществена форма; и се използват за производството и/или доставката/продажбата на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или за други цели; и се очаква да бъдат използвани през повече от един отчетен период.

Признаване на дълготрайните материални активи

Един актив се признава и се отчита като дълготраен материален актив когато: отговаря на определението за дълготраен материален актив; стойността на актива може надлежно да се изчисли; предприятието очаква да получи икономически изгоди, свързани с актива.

Дружеството е определило стойностен праг от 700 лева, под който придобитите активи независимо, че притежават характеристика на дълготраен актив, се изписват като текущ разход в момента на придобиването им.

Дълготрайните материални активи, които се състоят от разграничими съставни части, отговарящи поотделно на критериите за дълготраен материален актив, могат да бъдат разделени на своите съставни части и всяка част да се третира като самостоятелен актив. Когато съставните активи

Вярно с оригинала
на основание чл. 33 от ЗС

имат различни полезни срокове на годност или по различен начин осигуряват икономическа изгода за предприятието могат да се използват различни методи и норми на амортизация.

Първоначална оценка

Първоначално всеки дълготраен материален актив се оценява по цена на придобиване, която включва покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи.

Преки са разходите, които са необходими за привеждане на актива в работно състояние в съответствие с предназначението му. Преките разходи основно са: разходи за подготовка на обекта; разходи за първоначална доставка и обработка; разходите за монтаж, както и обичайните разходи, свързани с поетапното въвеждане в употреба на дълготрайния материален актив; разходите за привеждане в работно състояние на придобития дълготраен материален актив; разходи за хонорари за лица, свързани с проекта; невъзстановими данъци и други.

Първоначалната стойност на дълготрайните материални активи, които се намират в процес на изграждане се образува от всички разходи, които се отнасят до пълното им завършване и пускане в експлоатация.

Когато придобиването е свързано с разсрочено плащане, разликата между първоначалната оценка (сегашната стойност на всички плащания) и сумата на всички плащания се признава за лихвен разход през периода на разсрочено плащане.

Административните и други общи разходи не се включват в първоначалната оценка, освен ако са пряко свързани с придобиването или привеждането на дълготрайния материален актив в работно състояние.

Разходите за пуск и други подобни предпроизводствени разходи не се включват в цената на придобиване на актива.

Началните оперативни загуби, понесени преди активът да достигне планираната производителност, не се включват в цената на придобиване и се признават за текущ разход за дейността.

Разходите за обучение на персонала за работа с дълготрайния материален актив не се включват в първоначалната му оценка. Те се отразяват като разходи за квалификация на персонала.

Дълготрайните материални активи първоначално се оценяват, както следва: по себестойност – когато са създадени в предприятието или по справедлива стойност - когато са получени в резултат на безвъзмездна сделка.

Последващи разходи

С последващите разходи, свързани с отделен материален дълготраен актив, се коригира балансовата стойност на актива, когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефетивност на съществуващия актив. Всички други последвали разходи трябва да се признават за разход в периода, през който са направени.

Разходите, които водят до подобряване на бъдещите икономически изгоди, са:

- изменение на отделен актив, за да се удължи полезния срок на годност на актива или да се увеличи производителността му;

Вярно с оригинала
на основание чл. 37 от ЗА

▪ осъвременяване на машинни части, за да се постигне значително подобряване на качеството на продукцията и/или услугите;

▪ разширяване на възможностите за нови продукти и/или нови услуги;

▪ разширяване на нови производствени процеси, които дават възможност за съкращаване на производствени разходи;

▪ икономически по-изгодна промяна във функционалното предназначение на актива;

При подмяна на разграничима част от дълготраен материален актив, подменената част се отписва, а направеният разход за подмяната или подновяването на частта се отчита като придобиване на отделен актив, компонент на общия актив.

Оценка след първоначално признаване

След първоначално признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив следва да се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

Възстановимост на балансовата стойност

Дружеството преразглежда балансовата стойност на дълготрайните материални активи и определя тяхната възстановима стойност. Когато от актива не се очакват никакви икономически изгоди, той се отписва.

Отписване на дълготрайни материални активи

Дълготраен материален актив се отписва при продажба или когато не се очакват никакви икономически изгоди от използването на актива или при освобождаването от него.

Печалбите или загубите от отписването на дълготраен материален актив се отчитат, както следва, при: продажба - разликата между нетния приход от продажбата и балансовата стойност се отчита като печалба или загуба; замяна с други активи; трансформиране в стока с цел последваща продажба – не се отчита печалба или загуба, т.к. цената на придобиване на стоката е балансовата стойност на отписания дълготраен материален актив; трансформиране в акции и дялове.

Не е налице отписване на дълготрайни материални активи, когато се извеждат временно от употреба – за ремонтиране, за подобрения, за консервиране и т.н.

Придобитите съгласно договор за финансов лизинг дълготрайни материални активи се отчитат по същия ред, по който се отчитат собствените дълготрайни материални активи.

Методи за амортизация

Дружеството използва линеен метод на амортизация на дълготрайните материални активи. Начисляването на амортизизацията започва от месеца, следващ месеца, в който амортизируемият актив е придобит или въведен в употреба. Начисляването на амортизацията се преустановява от месеца, следващ месеца, в който амортизируемият актив е изведен от употреба, независимо от причините за това.

Амортизация не се начислява за земи, активи в процес на изграждане (преди те да бъдат завършени и пуснати в експлоатация) и на напълно амортизираните активи.

Вярно с оригинала
на основание чл. 32 от ЗС

Съставител: адв. Д. Данчева

Срокът на годност на аморизируемите активи е съобразен със: предполагаемото физическо износване; предполагаемото морално остаряване; ограниченията върху ползването на актива – правни, фактически и други.

В края на всеки отчетен период ръководството на дружеството преразглежда оценката за полезния срок на годност на дълготрайните материални и нематериални активи и ако очакванията се различават значително от предишните оценки, полезният срок на годност следва да се коригира, както и начислената амортизация за текущия и бъдещи периоди.

Прилаганият метод на амортизация следва периодично да се преразглежда и ако е настъпила значителна промяна в очакваните икономически изгоди от тези активи, методът следва да се промени. Промяната в метода на амортизация се осчетоводява като промяна в приблизителните счетоводни оценки, а амортизационните отчисления за текущия и бъдещите периоди трябва да се коригират.

Срокът на годност по групи активи е както следва:

Сгради – 25години

Съоръжения – 25 години

Машини и оборудване – 3,33години

Компютри и софтуер – 2 години

Транспортни средства и автомобили – 5 години

Офис обзавеждане – 6,67 години

Преносните стойности на дълготрайните материални активи подлежат на преглед за обезценка, когато са налице събития или промени в обстоятелствата, които показват, че тази стойност би могла да се отличава трайно от възстановимата им стойност. Ако са налице такива индикатори, че приблизително определената възстановима стойност е по-ниска от тяхната преносна стойност, то последната се коригира до възстановимата стойност на активите.

2.5. Дълготрайни нематериални активи

Като дълготрайни нематериални активи в дружеството се признават придобитите и контролирани установими нефинансови ресурси, които: нямат физическа субстанция; са със съществено значение при употребата им; от използването им се очаква икономическа изгода.

2.6. Материални запаси

Стоково-материалните запаси, които се отчитат в дружеството са под формата на:

- материали, придобити чрез покупка и предназначени за влагане в производствения процес с цел произвеждане на продукция или услуги;
- продукция, създадена в резултат на производствения процес в дружеството и предназначена за продажба;

Вярно с оригинала
на основание ч.1 ал.2 от ЗА

Секретар: Ив. Данаева

- стоки, придобити чрез покупка и предназначени за продажба;

Оценка на стоково-материалните запаси

Стоково-материалните запаси в дружеството се оценяват по по-ниската от доставната и нетната реализируема стойност, като разликата се отчита като други текущи разходи за дейността.

Доставна стойност на стоково-материалните запаси (историческа цена)

Доставната стойност е сумата от всички разходи по закупуването и преработката, както и от други разходи, направени във връзка с доставянето на стоково-материалните запаси до сегашното им местоположение и състояние.

Разходи по закупуване

Разходите по закупуване на материалните запаси в дружеството включват покупната цена, вносните мита и такси, невъзстановимите данъци и акцизи, разходите по доставката и други разходи, които допринасят за привеждане на материалите и стоките в готов за тяхното използване вид. Разходите по доставката са свързани със товарни, разтоварни операции, монтаж и пробна експлоатация.

Закупените материали, които не се предават за складово съхранение се влагат веднага в производствения процес и се отразяват като текущи разходи, след предварително определяне на направлението на разхода

Разходи за преработка

Разходите за преработка включват: разходите, пряко свързани с произвежданите продукти и систематично начисляваните постоянни и променливи общопроизводствени разходи, които се правят в процеса на производството.

Включването на постоянните и общопроизводствените разходи в себестойността на произвежданата продукция, полуфабрикати и незавършено производство се извършва на база на нормален капацитет, определен на база обичаен средно поддържан обем, потвърждаван с плана по производството.

Себестойност

Себестойността на продукцията в дружеството се определя от стойността на употребените материали, разходите за преработка и другите разходи, свързани с производството на продукцията.

В себестойността на произвежданата продукция не се включват административните, финансовите, извънредните разходи и разходите по продажби.

Изписване на материалните запаси

Стоково-материалните запаси в дружеството се отписват по метода на конкретно определената стойност, когато тяхното потребление засяга конкретни партиди производства, проекти или клиенти.

Когато няма условия за прилагане на метода на конкрено определената стойност стоково-материалните запаси се изписват като се използва метода на средно претеглената стойност.

Вярно с оригинала
на основание чл. 37 от ЗА

Светлин: адв. Д. Данаилова